

naar de som andre danske Statsborgere betaler Skat til Stat og Kommune, og naar Landstinget i sin Tid ikke vedtog et Forslag om Ophævelse af en saadan Afgift, var det, som bekendt, kun, fordi man var bange for, at der i Ly af Handels-traktater skulde kunne ske Omgaaelse af Loven. Det forekommer mig imidlertid, at den højtærede Minister her har løst Sagen paa en saadan Maade, at man kun kan lykønske ham. Det forekommer mig, at han noget nær har behandlet denne Sag paa samme Maade, som Columbus behandlede Ægget.

Til Slutning skal jeg kun gøre en Bemærkning med Hensyn til Bøderne. Jeg sagde vistnok før ved Omtalen af Kontrollen, at jeg kun havde een Indvending mod Lovforslaget. Jeg har dog ogsaa en Indvending med Hensyn til Bøderne. Der fastsættes i Lovforslagets § 8 for Undladelse af at løse Adgangsbevis Bøder fra 50 til 200 Kr. Det forekommer mig, at man med den lille Bøde sætter de rejsende i en uhyre Fristelse, idet man, hvis man blot i 10 Dage slipper for at blive taget af Myndighederne, naar man færdes uden Adgangsbevis, allerede har indtjent den mindste Bøde, man kan vente at blive idømt. Jeg tvivler ikke om, at en Forseelse paa dette Omraade utvivlsomt af Udlændinge, i alt Fald af mange af dem, vil blive betragtet ganske paa samme Maade, som man betragter Smugleri, man vil næsten sætte en Ære deri, hvis man kan slippe fri for at betale den Afgift, der paahviler en. Jeg sigter ikke her den ene eller den anden Nation, men vi ved, at der i alle Nationer er Folk med en letbenet Samvittighed, der vil se paa Sagen saaledes, som jeg frygter, og forsøge at slippe for Afgiften, hvis man ikke ved, dels at der er et effektivt Tilsyn, dels at man ved Undladelse af at løse Adgangsbevis ifalder en betydelig Bøde, en Bøde, der langt overskrider Afgiftens Beløb. Jeg henstiller i høj Grad til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg at have deres Opmærksomhed henvendt ogsaa paa dette Punkt.

Jeg har i de Bemærkninger, jeg her har fremsat, kun paapeget enkelte Punkter, der for mig staa som Mangler ved Lovforslaget, men jeg anerkender for øvrigt for det første, at Lovforslaget i det hele betyder et Fremskridt, og for det andet, at den højtærede Ministers Ændring af det tidligere Lovforslag, særlig hvad angaar de herboende handelsrejsende for udenlandske Huse, er et ubetinget Fremskridt, og jeg ønsker Ministe-

ren en lykkelig Haand til at gennemføre en Ordning, der kan hidføre den længe paakrævede Ophævelse af den længst forældede Forordning af 1839, og jeg tilsiger den højtærede Minister, at Venstre beredvilligt vil yde Ministeren sin Støtte til Opnaelse af dette Formaal.

Sigvald Olsen: Ved denne Sags tidligere Behandling har jeg paa egne og mit Partis Vegne kunnet tilsige den tidligere Handelsminister, der har forelagt lignende Lovforslag som dette, vor Støtte. Det er en Selvfølge, at den Forordning, som nu gælder, nemlig Forordningen af 1839, paa næsten alle, for ikke at sige alle, Maader er kommet til at kollidere med den Udvikling, som har fundet Sted. Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler (Birch) ikke havde Ret, naar han var bange for den Konkurrence, der efter Vedtagelsen af en Ordning som den nu foreslaaede, vilde finde Sted overfor de danske handlende i de forskellige Byer, ogsaa i Stationsbyerne. De allerfleste handlende vil vist være glade til, at der aabnes dem Lejlighed til at faa Vareprøver ind ad Døren, saa at de ikke er nødsagede til som nu at skulle indfinde sig i den nærmeste Købstad for at se paa Vareprøver og afslutte Handel. Efter min Mening ser de bedste handlende — som det er sagt i Landstinget ved denne Sags tidligere Behandling for nogle Aar siden — saaledes paa Sagen, at den Forretning, man kan afslutte indenfor sit Kontor, hvor man har Faktura, Vareprøver o. s. v. og kan se de Priser, der tidligere er betalte, er langt at foretrække for den Forretning, man skal tvinges til at rejse til Købstaden for at afslutte, mange Gange paa et Hotel, Gæstgiveri eller lignende. Jeg kan derfor ogsaa denne Gang tilsige Ministeren mit Partis Støtte til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, idet jeg mener, at det er paa Tiden, at vi faar gennemført en Forandring i den nu bestaaende Lovgivning. Man skal vel forstaa § 5 saaledes, at den vedkommende udenlandske handelsrejsende eller Chef for et Handelshus ikke behøver personlig at være til Stede for at faa Adgangsbevis udstedt. Den højtærede Minister nikker bifaldende til denne Udtalelse, og det er jeg glad over, for den Anke har været fremsat fra de udenlandske handlende, at de, naar de kom hertil, skulde henvende sig paa Toldkontoret, der som Regel var lukket, og saa var den Dag spildt for dem. Nu kan de altsaa sende Hotellets